

ОУПОТРЕБЛЕНИЕ НА-ВРЕМЕ-ТО.

§ I. Що е време-то.

Споредъ оумно-то Франклінаво израженіе, *време-то е плат-ътъ, отъ кого-то е напра-въ живот-ътъ*. Напраздно бы влѣзъ нѣкой въ метафузічески (філософічески) разисканія за да намѣри изясненіе по-крапіко, по-проспо, по-точко, и въ слѣдствіл по-изобилно.

§ II. Колко е полезно да ся оупотреблява добръ време-то.

Той-зи на-живош-ътъ плашъ не е опъ онъя кои-то може нѣкой да расточи безъ наказаніе.

Животъ иматъ общо синки-тъ живущи същества (гадини), но не могатъ да си го дадатъ едини на други. Оніи, коимъ-то е омрѣзналъ живош-ътъ и ся самоубивашъ, не давашъ нико могатъ да дадашъ днитъ що имъ османуваше да преминашъ на зем-ля-ша, онимъ, кои-то най желаяшъ да живѣяшъ, и кои-то бы дали най-голема-ша цѣна за да си купятъ тая спока.

Едно хубаво сукно, кога щемъ да го на-